

52 ๘๙

การแสดงพระธรรมเทศนาทางวิทยุ: การศึกษาแนวชาติพันธุ์วรรณนาแห่งการสื่อสาร

นางสาวพิภลภานต์ รุจิราภา

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต

ภาควิชาภาษาศาสตร์

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. 2537

ISBN 974-584-922-7

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

117211487

BUDDHIST SERMONS ON RADIO: AN ETHNOGRAPHY
OF COMMUNICATION APPROCH

Miss Phikul Karn Ruchirabha

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Linguistics
Department of Linguistics
Graduate School
Chulalongkorn University

1994

ISBN 974-584-922-7

หัวข้อวิทยานิพนธ์ การแสดงพระธรรมเทศนาทางวิทยุ : การศึกษาแนว
ชาติพันธุ์วรรณนาแห่งการสื่อสาร
โดย นางสาวพิกุลกานต์ รุจิราภา
ภาควิชา ภาษาศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร.อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้บัณฑิตวิทยาลัยฉบับนี้
เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทบัณฑิต

..... *Santi Sukwong* คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.สันติ อุกสุวรรณ)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... *Wichitn* ประธานกรรมการ
(ศาสตราจารย์ ดร.วิจินต์ ภาณุพงศ์)

..... *Amra* อาจารย์ที่ปรึกษา
(รองศาสตราจารย์ ดร.อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์)

..... *Pirot* กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพชรศิริ วงศ์วิภาณนท์)

พิมพ์ต้นฉบับบทคัดย่อวิทยานิพนธ์ภายในกรอบสี่เหลี่ยมนี้เพียงแผ่นเดียว

พิบูลกานต์ รุจิราภา : การแสดงพระธรรมเทศนาทางวิทยุ : การศึกษาแนว
ชาติพันธุ์วรรณนาแห่งการสื่อสาร (BUDDHIST SERMONS ON RADIO : AN
ETHNOGRAPHY OF COMMUNICATION APPROACH) อ.ที่ปรึกษา : รศ.ดร.อมรา
ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, 257 หน้า. ISBN 974-584-922-7

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อวิเคราะห์สถานการณ์สื่อสาร "การแสดงพระธรรม
เทศนาทางวิทยุ" พร้อมทั้งวิเคราะห์และพรรณนารูปแบบและองค์ประกอบของเหตุการณ์สื่อสาร
ต่าง ๆ ในการแสดงพระธรรมเทศนาทางวิทยุ

ผลการวิจัยตรงกับสมมติฐานที่ว่าสถานการณ์สื่อสาร "การแสดงพระธรรมเทศนาทาง
วิทยุ" มีองค์ประกอบและการเรียงลำดับที่ชัดเจนเป็นระบบ โดยประกอบด้วยเหตุการณ์สื่อสาร
ทั้งสิ้น 15 เหตุการณ์ ซึ่งมีการเกิดเป็นลำดับเรียงกันแบบตายตัว ดังนี้ การกล่าวเปิดการแสดง
พระธรรมเทศนาทางวิทยุ การประกาศอุโบสถ การอาราธนาอุโบสถศีล การกล่าวคำนมัสการโดย
พุทธศาสนิกชน การถึงสรณคมน์ การสมาทานอุโบสถศีล การบอกอานิสงส์ของศีล การอาราธนาธรรม
การกล่าวคำนมัสการโดยพระภิกษุองค์เทศก์ การกล่าววทูลเทศ การเทศน์ การกล่าวคำอนุโมทนา
การกล่าวคำสาธุการ การประกาศตนเป็นนอบายสกุบายสิกขา และการกล่าวปิดการแสดงพระธรรมเทศนา
เมื่อนำองค์ประกอบของการสื่อสารทั้ง 10 ประการมาวิเคราะห์เหตุการณ์สื่อสารทั้ง
15 พบว่าการแสดงพระธรรมเทศนาทางวิทยุเป็นสถานการณ์สื่อสารที่เป็นพิธีกรรมอย่างหนึ่ง
เนื่องจากการกำหนดการเรียงลำดับเหตุการณ์สื่อสารและวัจนกรรมสื่อสารในแต่ละเหตุการณ์
สื่อสาร กฎการสลับภาษา เวลา - สถานที่ วลีที่ใช้ในพิธี (ritual phrases) ตลอดจนจำนวน
และบทบาทของผู้ร่วมเหตุการณ์ในสถานการณ์สื่อสารนี้อย่างเป็นระบบ ชัดเจน แน่นนอน ตายตัว

ศูนย์วิทยุทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาควิชา..... ภาษาศาสตร์
สาขาวิชา..... ภาษาศาสตร์
ปีการศึกษา..... 2537

ลายมือชื่อนิสิต..... พิบูลกานต์ รุจิราภา
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา..... อ.อมรา
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม.....

C410997 : MAJOR LINGUISTICS
KEY WORD: ETHNOGRAPHY OF COMMUNICATION / SITUATION / EVENT / SPEECH ACT /
BUDDHIST SERMONS ON RADIO

PHIKULKARN RUCHIRABHA : BUDDHIST SERMONS ON RADIO : AN
ETHNOGRAPHY OF COMMUNICATION APPROACH. THESIS ADVISOR :
ASSO. PROF. AMARA PRASITHRATHSINT, Ph.D. 257 pp. ISBN
974-584-922-7

This study aims at describing the Buddhist sermons on radio communicative situation and analyzing the communicative events in this situation in order to generalize about the patterns and components of these events.

The result of the analysis confirms the hypothesis that Buddhist sermons on radio have distinct components which are systematically ordered. This type of communicative situation is composed of 15 events; namely opening the sermons, declaring the ubosoth (eight precepts), inviting the monk to state the ubosoth, the listener's pronouncing words of respect to Buddha, recognizing the three gems (Buddha, Dhamma and the monk), accepting the ubosoth, declaring the merits of the precepts, invitation the monk to give a sermon, the monk's pronouncing words of respect to Buddha, citing Buddha's saying, giving a sermon, blessing, the listener's saying sathu, declaring faith in Buddhism and closing the sermon.

The 10 components of each communicative event show that Buddhist sermons on radio are a ritual because of their prescriptions on the event and act sequences, code switching rules, setting, ritual phrases and the number and roles of participants in the situation.

ศูนย์วิทยุโทรพิมพ์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาควิชา..... ภาษาศาสตร์.....
สาขาวิชา..... ภาษาศาสตร์.....
ปีการศึกษา..... 2537.....
ลายมือชื่อนิสิต..... ศิริวรรณ ศรีวรรณ.....
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา..... @ศิริวรรณ.....
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม.....

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ได้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยความเมตตาและความกรุณาอันเป็นที่ยิ่งของรองศาสตราจารย์ ดร.อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ศาสตราจารย์ ดร.วิจิตร ภาณุพงศ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เพ็ญศิริ วงศ์วิภาณนท์ ที่ได้ให้คำแนะนำและข้อคิดเห็นต่างๆในการแก้ไขปรับปรุงวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จนเสร็จสมบูรณ์

ในการเก็บข้อมูล ผู้วิจัยใคร่ขอกราบขอบพระคุณพระธรรมกิตติวงศ์ พระธรรมวิสุทธาจารย์ พระเทพศีลวิสุทธิ พระราชธรรมานุวัตร พระราชรัตนวิมล และคุณเชิงชาย ปัญญาชิวาธร เจ้าหน้าที่สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย กรมประชาสัมพันธ์ผู้ทำหน้าที่ดำเนินรายการพระธรรมเทศนาทางวิทยุที่ได้ให้ความเมตตาช่วยเหลือในการเก็บข้อมูลการวิจัยอย่างดียิ่ง โดยเฉพาะพระราชธรรมานุวัตร ที่ได้เมตตาให้ความรู้เกี่ยวกับการแสดงพระธรรมเทศนา

นอกจากนี้ผู้วิจัยใคร่ขอกราบขอบพระคุณคุณแม่ที่คอยดูแลและให้ความช่วยเหลือในการทำวิทยานิพนธ์ ขอขอบคุณน้ำเต๋ที่ไปเก็บข้อมูลเป็นเพื่อน ขอขอบคุณเพื่อนๆพี่ๆที่ให้กำลังใจในการทำงาน ขอขอบคุณน้องอ้อ น้องเอ๋ น้องเป้ ในการให้ความช่วยเหลือในเรื่องคอมพิวเตอร์ ทำยที่สุดขอขอบคุณอู๋ ที่นอกจากจะช่วยดูแลสุขภาพตามหน้าที่แล้ว ยังให้ความช่วยเหลือในการวิจัยด้วยดีในทุกๆด้านมาโดยตลอด

บุญใดที่อาจจะเกิดจากการให้ความรู้เป็นวิทยาทาน ผู้วิจัยขออุทิศส่วนบุญนั้นให้ถึงแก่คุณตาอ่อน เรือน อุประวรรณแต่เพียงผู้เดียว

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญแผนภูมิ	ฅ

บทที่

1. บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
1.3 สมมติฐานของการวิจัย	2
1.4 ขอบเขตของการวิจัย	3
1.5 ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย	3
1.5.1 การเก็บข้อมูล	3
1.5.2 การวิเคราะห์ข้อมูล	5
1.5.3 ปัญหาในการดำเนินการวิจัย	6
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	8
2. ทบทวนวรรณกรรม	9
2.1 ทฤษฎีทางชาติพันธุ์วรรณาแห่งการสื่อสาร	9
2.2 ทฤษฎีทางวัฒนธรรม	14
2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการแสดงธรรม	17
3. สถานการณ์สื่อสาร "การแสดงพระธรรมเทศนาทางวิทยุ"	21
3.1 ลักษณะของสถานการณ์สื่อสาร	
"การแสดงพระธรรมเทศนาทางวิทยุ"	21
3.1.1 สาเหตุ	21
3.1.2 กำหนดเวลา	22
3.1.3 ผู้ร่วมสถานการณ์	22

บทที่

หน้า

3.1.4	รูปแบบของสถานการณ์สื่อสาร"การแสดงพระธรรมเทศนาทางวิทยุ"	23
3.2	เกณฑ์การแยกเหตุการณ์สื่อสารต่างๆในสถานการณ์สื่อสาร "การแสดงพระธรรมเทศนาทางวิทยุ"	23
3.2.1	การเปลี่ยนบทบาทการเป็นผู้พูด (turn taking)	24
3.2.2	วัตถุประสงค์	24
3.2.3	การใช้ภาษา	24
3.2.4	วลีที่ใช้กันเป็นประจำในพิธีหรือคำกล่าวตามธรรมเนียม (ritual phrases)	25
3.3	เหตุการณ์สื่อสารที่ปรากฏในสถานการณ์สื่อสาร "การแสดงพระธรรมเทศนาทางวิทยุ"	25
3.4	สรุปลักษณะเด่นของสถานการณ์สื่อสาร "การแสดงพระธรรมเทศนาทางวิทยุ"	27
4.	เหตุการณ์สื่อสารในสถานการณ์สื่อสาร "การแสดงพระธรรมเทศนาทางวิทยุ"	28
4.1	เหตุการณ์สื่อสาร "การกล่าวเปิดการแสดงพระธรรมเทศนาทางวิทยุ"	35
4.1.1	ชนิดของเหตุการณ์	38
4.1.2	หัวข้อเรื่อง	38
4.1.3	วัตถุประสงค์	38
4.1.4	เนื้อหาการสื่อสาร	38
4.1.5	การลำดับวัจนกรรม	40
4.1.6	บรรทัดฐานของการตีความ	41
4.2	เหตุการณ์สื่อสาร "การประกาศอุปสมถ"	42
4.2.1	ชนิดของเหตุการณ์	46
4.2.2	หัวข้อเรื่อง	46
4.2.3	วัตถุประสงค์	46
4.2.4	เนื้อหาการสื่อสาร	46

	หน้า
4.2.5 การลำดับวัฒนธรรม	46
4.2.6 บรรทัดฐานของการตีความ	48
4.3 เหตุการณ์สื่อสาร "การอาราธนาอุโบสถศีล"	50
4.3.1 ชนิดของเหตุการณ์	52
4.3.2 หัวเรื่อง	52
4.3.3 วัตถุประสงค์	52
4.3.4 เนื้อหาการสื่อสาร	52
4.3.5 การลำดับวัฒนธรรม	53
4.3.6 บรรทัดฐานของการตีความ	54
4.4 เหตุการณ์สื่อสาร "การกล่าวคำนโมสการ โดยพุทธศาสนิกชน"	56
4.4.1 ชนิดของเหตุการณ์	57
4.4.2 หัวเรื่อง	57
4.4.3 วัตถุประสงค์	57
4.4.4 เนื้อหาการสื่อสาร	58
4.4.5 การลำดับวัฒนธรรม	58
4.4.6 บรรทัดฐานของการตีความ	59
4.5 เหตุการณ์สื่อสาร "การถึงสรณคมน์"	60
4.5.1 ชนิดของเหตุการณ์	62
4.5.2 หัวเรื่อง	62
4.5.3 วัตถุประสงค์	62
4.5.4 เนื้อหาการสื่อสาร	63
4.5.5 การลำดับวัฒนธรรม	63
4.5.6 บรรทัดฐานของการตีความ	65
4.6 เหตุการณ์สื่อสาร "การสมาทานอุโบสถศีล"	66
4.6.1 ชนิดของเหตุการณ์	69
4.6.2 หัวเรื่อง	70
4.6.3 วัตถุประสงค์	70
4.6.4 เนื้อหาการสื่อสาร	70

บทที่

หน้า

4.6.5	การลำดับวิจนกรรม	70
4.6.6	บรรทัดฐานของการตีความ	72
4.7	เหตุการณ์สื่อสาร "การบอกอานิสงส์ของศีล"	75
4.7.1	ชนิดของเหตุการณ์	76
4.7.2	หัวเรื่อง	76
4.7.3	วัตถุประสงค์	76
4.7.4	เนื้อหาการสื่อสาร	77
4.7.5	การลำดับวิจนกรรม	77
4.7.6	บรรทัดฐานของการตีความ	77
4.8	เหตุการณ์สื่อสาร "การอาราธนาธรรม"	78
4.8.1	ชนิดของเหตุการณ์	80
4.8.2	หัวเรื่อง	80
4.8.3	วัตถุประสงค์	80
4.8.4	เนื้อหาการสื่อสาร	80
4.8.5	การลำดับวิจนกรรม	80
4.8.6	บรรทัดฐานของการตีความ	82
4.9	เหตุการณ์สื่อสาร "การกล่าวคำนมีสการ โดยพระภิกษุองค์เทศก์"	84
4.9.1	ชนิดของเหตุการณ์	85
4.9.2	หัวเรื่อง	85
4.9.3	วัตถุประสงค์	85
4.9.4	เนื้อหาการสื่อสาร	85
4.9.5	การลำดับวิจนกรรม	85
4.9.6	บรรทัดฐานของการตีความ	86
4.10	เหตุการณ์สื่อสาร "การกล่าวบทอุเทศ"	87
4.10.1	ชนิดของเหตุการณ์	88
4.10.2	หัวเรื่อง	88
4.10.3	วัตถุประสงค์	88
4.10.4	เนื้อหาการสื่อสาร	89

4.10.5	การลำดับวัฒนธรรม	91
4.10.6	บรรทัดฐานของการตีความ	91
4.11	เหตุการณ์สื่อสาร "การอนุโมทนา"	92
4.11.1	ชนิดของเหตุการณ์	93
4.11.2	หัวเรื่อง	93
4.11.3	วัตถุประสงค์	94
4.11.4	เนื้อหาการสื่อสาร	94
4.11.5	การลำดับวัฒนธรรม	95
4.11.6	บรรทัดฐานของการตีความ	96
4.12	เหตุการณ์สื่อสาร "การสาธุการ"	97
4.12.1	ชนิดของเหตุการณ์	98
4.12.2	หัวเรื่อง	98
4.12.3	วัตถุประสงค์	98
4.12.4	เนื้อหาการสื่อสาร	98
4.12.5	การลำดับวัฒนธรรม	98
4.12.6	บรรทัดฐานของการตีความ	99
4.13	เหตุการณ์สื่อสาร "การประกาศตนเป็นอนุสาสกอบาสิกา" .	101
4.13.1	ชนิดของเหตุการณ์	103
4.13.2	หัวเรื่อง	103
4.13.3	วัตถุประสงค์	103
4.13.4	เนื้อหาการสื่อสาร	103
4.13.5	การลำดับวัฒนธรรม	104
4.13.6	บรรทัดฐานของการตีความ	105
4.14	เหตุการณ์สื่อสาร "การกล่าวปิดการแสดงพระธรรมเทศนา ทางวิทยุ"	106
4.14.1	ชนิดของเหตุการณ์	110
4.14.2	หัวเรื่อง	110
4.14.3	วัตถุประสงค์	110
4.14.4	เนื้อหาการสื่อสาร	110

4.14.5	การลำดับวรรณกรรม	110
4.14.6	บรรทัดฐานของการตีความ	111
5.	เหตุการณ์สื่อสาร "การเทศน์"	119
5.1	องค์ประกอบที่ใช้แยกเหตุการณ์สื่อสาร "การเทศน์" ออกจากเหตุการณ์สื่อสารอื่นๆ	119
5.1.1	ผู้ร่วมสถานการณ์และกฎการปฏิสัมพันธ์	119
5.1.2	เนื้อหาการสื่อสาร	120
5.1.3	จำนวนและการลำดับวรรณกรรม	120
5.2	องค์ประกอบของเหตุการณ์สื่อสาร "การเทศน์"	121
5.2.1	ชนิดของเหตุการณ์	121
5.2.2	หัวเรื่องของการเทศน์	121
5.2.3	วัตถุประสงค์	121
5.2.4	เวลา-สถานที่	121
5.2.5	ผู้ร่วมเหตุการณ์	122
5.2.6	รูปแบบการสื่อสาร	122
5.2.7	เนื้อหาการสื่อสาร	122
5.2.8	กฎการปฏิสัมพันธ์	123
5.2.9	บรรทัดฐานของการตีความ	124
5.2.10	การลำดับวรรณกรรม	125
ก)	วรรณกรรมสื่อสารประเภทที่ปรากฏทุกครั้ง ที่มีการเทศน์	126
(1)	วรรณกรรม"การเริ่ม"	127
(2)	วรรณกรรม"การอธิบาย"	128
(3)	วรรณกรรม"การจบ"	130
ข)	วรรณกรรมสื่อสารประเภทที่มีได้ปรากฏทุกครั้ง ที่มีการเทศน์	133
1)	วรรณกรรมประเภทที่ปรากฏบ่อย	133
(1)	วรรณกรรม"การบอกวัตถุประสงค์" ..	133

บทที่

หน้า

(2) วิจารณ์กรม"การเกริ่น"	136
(3) วิจารณ์กรม"การยกพระบาลี ที่นำมาเทศน์"	138
(4) วิจารณ์กรม"การสรุป"	141
2) วิจารณ์กรมสื่อสารประเภทที่ปรากฏไม่บ่อย ..	146
(1) วิจารณ์กรม"การแจ้งให้ทราบ"	146
(2) วิจารณ์กรม"การบอกวัน-เวลา"	149
(3) วิจารณ์กรม"การยกตัวอย่าง"	150
(4) วิจารณ์กรม"การกล่าวอ้าง"	152
(5) วิจารณ์กรม"การเปรียบเทียบ"	153
(6) วิจารณ์กรม"การสอน"	158
(7) วิจารณ์กรม"การเล่าเรื่อง"	161
(8) วิจารณ์กรม"การแนะนำ"	163
(9) วิจารณ์กรม"การเรียกร้อง ความสนใจ"	164
(10) วิจารณ์กรม"การขอเรื่อง"	166
(11) วิจารณ์กรม"การทบทวน"	167
(12) วิจารณ์กรม"การให้พร"	169
(13) วิจารณ์กรม"การอธิษฐาน"	171
6. สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ	178
6.1 สรุปผลการวิจัย	178
6.2 อภิปรายผล	185
6.3 ข้อเสนอแนะ	185
เอกสารอ้างอิง	187
ภาคผนวก	192
ประวัติผู้เขียน	257

สารบัญแผนภูมิ

แผนภูมิที่	หน้า
1 รูปแบบของสถานการณ์สื่อสาร "การแสดงพระธรรมเทศนาทางวิทยุ"	25
2 ลำดับวัจนกรรมที่ปรากฏในเหตุการณ์สื่อสาร"การกล่าวเปิดการแสดง พระธรรมเทศนาทางวิทยุ"	41
3 ลำดับวัจนกรรมที่ปรากฏในเหตุการณ์สื่อสาร"การประกาศอุโบสถ" ..	48
4 ลำดับวัจนกรรมที่ปรากฏในเหตุการณ์สื่อสาร "การอาราธนาอุโบสถศีล"	53
5 ลำดับวัจนกรรมที่ปรากฏในเหตุการณ์สื่อสาร"การกล่าวคำนมัสการ โดยพุทธศาสนิกชน"	59
6 ลำดับวัจนกรรมที่ปรากฏในเหตุการณ์สื่อสาร"การถึงสรณคมน์"	64
7 ลำดับวัจนกรรมที่ปรากฏในเหตุการณ์สื่อสาร "การสมาทานอุโบสถศีล"	71
8 ลำดับวัจนกรรมที่ปรากฏในเหตุการณ์สื่อสาร"การอาราธนาธรรม" ..	82
9 ลำดับวัจนกรรมที่ปรากฏในเหตุการณ์สื่อสาร "การกล่าวคำอนุโมทนา"	96
10 ลำดับวัจนกรรมที่ปรากฏในเหตุการณ์สื่อสาร "การกล่าวคำสาธุการ"	99
11 ลำดับวัจนกรรมที่ปรากฏในเหตุการณ์สื่อสาร "การประกาศตนเป็นอุบาสกอุบาสิกา"	105
12 ลำดับวัจนกรรมที่ต้องปรากฏทุกครั้งที่ปรากฏในเหตุการณ์สื่อสาร"การเทศน์" .	132
13 ตำแหน่งการปรากฏของวัจนกรรม"การบอกวัตถุประสงค์" ในช่วงต้นของการเทศน์	134
14 ตำแหน่งการปรากฏของวัจนกรรม"การเกริ่น"	136
15 ตำแหน่งการปรากฏของวัจนกรรม"การยกพระบาลีที่นำมาเทศน์" ...	140
16 ตำแหน่งการปรากฏของวัจนกรรม"การสรุป" ในช่วงท้ายของการเทศน์	142

แผนภูมิที่	หน้า
17 ลำดับวิจนกรรมประเภทที่ปรากฏบ่อยในเหตุการณ์สื่อสาร "การเทศน์"	145
18 ตำแหน่งการปรากฏของวิจนกรรม"การแจ้งให้ทราบ" ในช่วงต้นของการเทศน์	148
19 ตำแหน่งการปรากฏของวิจนกรรม"การบอกวัน-เวลา"	150
20 ตำแหน่งการปรากฏของวิจนกรรม"การขอเรื่อง" ในช่วงท้ายของการเทศน์	167
21 ตำแหน่งการปรากฏของวิจนกรรม"การทบทวน"	169
22 ตำแหน่งการปรากฏของวิจนกรรม"การให้พร"	170
23 ตำแหน่งการปรากฏของวิจนกรรม"การอธิษฐาน"	173
24 แผนภูมิวิจนกรรมสื่อสารที่ปรากฏในเหตุการณ์สื่อสาร"การเทศน์" ...	175

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย